

Вчора радянські
люди провели
в останню путь
Леоніда Ілліча
БРЕЖНЄВА

Молотий журнал

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 16 листопада 1982 року № 138 (3178).

Ціна
2 коп.

ПОХОРОН ЛЕОНІДА ІЛЛІЧА БРЕЖНЄВА

Траурний мітинг на Красній площі

З почуттям глибокої скорботи радянський народ 15 листопада проводжав в останню путь Леоніда Ілліча Брежнєва — видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голову Президії Верховної Ради СРСР.

... Колонний зал Будинку Спілок. В останню почесну варту біля труни покійного стоять керівники Комуністичної партії і Радянської держави.

Траурну пахту, несли члени комісії по організації похорону.

11 година. У залі залишаються рідні та близькі Л. І. Брежнєва. Останні хвилини прощання.

Під звуки траурних мелодій труну з тілом Л. І. Брежнєва виносять з Колонного залу і встановлюють на артилерійський лафет. Кортж повільно прямує на Красну площу.

У траурній процесії за труною Л. І. Брежнєва в скорботному мовчанні йдуть керівники Комуністичної партії і Радянської держави, члени комісії по організації похорону, рідні та близькі покійного, міністри, відповідальні працівники ЦК КПРС, ММК КПРС і виконкому Московської Ради, представники громадськості.

Попереду процесії — сотні вінків, покладених у Будинку Спілок від ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, союзних республік, країн і областей, партійних, радянських і громадських організацій, від трудових колективів країни. Тут же — вінки від зарубіжних делегацій.

На червоних атласних подушечках несуть радянські нагороди і нагороди зарубіжних держав, яких удостоєний Л. І. Брежнєв за свою багатогранну діяль-

ність на посту керівника Комуністичної партії і Радянської держави.

Красна площа заповнена народом. У чіткому строю — частини військ Московського гарнізону. Над їх колонами схилені бойові прапори.

Траурна процесія зупиняється біля Мавзолею. Труну з лафета переносять на постамент.

На Центральну трибуну Мавзолею піднімаються тсвариші Ю. В. Андропов, М. С. Горбачов, В. В. Грішин, А. А. Громико, Д. А. Кунаєв, Г. В. Романов, М. О. Тихонов, Д. Ф. Устинов, К. У. Черненко, В. В. Щербицький, Г. А. Алієв, П. Н. Демічев, В. І. Долгих, Т. Я. Кисельов, В. В. Кузнецов, Б. М. Пonomарьов, Ш. Р. Рашидов, М. С. Соломенцев, Е. А. Шеварднадзе, М. В. Зиманін, І. В. Капітонов, К. В. Рукавов, члени комісії по організації похорону.

На гостьових трибунах — члени і кандидати в члени ЦК КПРС, члени Центральної Ревізійної комісії КПРС, депутати Верховних Рад СРСР і РРФСР, представники партійних, радянських і громадських організацій, воєначальники, передовики виробництва.

Тут же — численні зарубіжні делегації, які прибули на похорон Л. І. Брежнєва. Серед них — партійно-державні делегації соціалістичних країн, керівники комуністичних і робітничих партій країн усього світу, глави держав з усіх континентів, представники міжнародних організацій.

Траурний мітинг відкрив Генеральний секретар ЦК КПРС Ю. В. Андропов.

Потім виступили член Політбюро ЦК КПРС, Міністр оборони СРСР, Маршал Радянського Союзу Д. Ф. Устинов, президент Академії Наук СРСР А. П. Александров, шіфувальник Московського заводу лінійно-аналітичних машин В. В. Пушкар'єв, перший

секретар Дніпродзержинського міськкому Компартії України О. Ф. Гордієнко.

Мітинг закінчений. Керівники Комуністичної партії і Радянської держави спускаються з трибуни Мавзолею, підходять до постаменту з труною Л. І. Брежнєва. Процесія прямує до Кремлівської стіни.

12 годин 45 хвилин. Труну з тілом покійного повільно спускають у могилу.

Під звуки Державного Гімну СРСР гримлять гарматні залпи. У ці ж хвилини артилерійський салют проводиться в столицях союзних республік, у містах-героях Ленінграді, Волгограді, Одесі, Севастополі, Новоросійську, Керчі, Тулі, у фортеці-герої Бресті, а також у містах Калінінграді, Львові, Ростові-на-Дону, Куйбишеві, Свердловську, Новосибірську, Читі, Хабаровську, Владивостокі, Североморську, Дніпропетровську, Запоріжжі і Дніпродзержинську.

У траурній скорботі замерла вся країна. На п'ять хвилин зупинилась робота підприємств і організацій. На фабриках і заводах, на залізницях, судах морського і річкового флоту було дано трихвилинний салют гудками.

Керівники Комуністичної партії і Радянської держави знову піднімаються на трибуну Мавзолею.

Караючи крок, перед Мавзолеєм проходять частини військ Московського гарнізону. Вони віддають останню військову шану керівникові партії і держави, Голові Ради Оборони СРСР, маршалу Радянського Союзу.

Життя і діяльність Л. І. Брежнєва будуть завжди надихаючим прикладом вірного служіння Комуністичній партії і радянському народові

(ТАРС).

Справі партії вірні

Як і всі трудящі нашої країни, в глибокому траурі схилив голови радянська молодь, прощаючись з Леонідом Іллічем Брежнєвим. На траурних мітингах, які проходили у колективах, клятвою вірності справі партії, справі Леніна звучали виступи юнаків і дівчат. Вони запевняли, що ще тісніше згуртують ряди в боротьбі за успішне виконання накресленої в рішеннях XXVI з'їзду КПРС програми комуністичного будівництва, за зміцнення миру.

Московський завод атоматичних ліній імені 50-річчя СРСР. Хвилиною мовчання вшанували пам'ять Л. І. Брежнєва робітники, інженерно-технічні працівники і службовці передового підприємства.

— Життєвий шлях Леоніда Ілліча, — відзначив

ка, надзвичайно гуманної людини. Через усе своє життя проніс він у серці цю вдалість тим, хто створює матеріальні і духовні багатства, перетворює світ. Це постійне батьківське піклування про робочу людину завжди надихало нас на ударну працю.

Виступав секретар комітету комсомолу заводу В. Чекунов:

— Ціле покоління радянських людей не знає, що таке війна. І ми з оптимізмом дивимся в майбутнє. Цю надію вєсєляє нас безсумнівна боротьба за мир, прапороносцем якої всі радянські люди, все прогресивне людство по праву називали Л. І. Брежнєва.

Багатолюдним був мітинг на Дніпрогесі імені В. І. Леніна. Тут зібралися представники кількох поколінь будівельників і енергетиків. Багато з них особисто знали Леоніда

Ілліча Брежнєва, який очолював у перші післявоєнні роки Запорізьку обласну партійну організацію, піднімали з руїн Дніпрогес.

Один з учасників відбудови Запорізького індустріального комплексу І. Ігнатов заявив:

— Ми, ветерани, завжди пам'ятимемо більшовицьку цілеспрямованість, величезний організаційський талант Леоніда Ілліча, з ім'ям і багатогранною діяльністю якого нерозривно зв'язані відбудова і розвиток Придніпро'я. В будні і свята віч завжди був у гущі мас, спрямовував їх на розв'язання першочергових завдань, умів вселяти віру в успіх найважчої справи.

Схвальною говорили про Л. І. Брежнєва як про полум'яного борця за мир, найвищачішого політичного діяча сучасності, мудрого наставника молоді робітники мінсь-

кого об'єднання «Інтергал».

— Усі помисли і діла Леоніда Ілліча були цілком підпорядковані беззавітному служінню справі комунізму, — підкреслила звернувшись до цехової комсомольської організації Т. Лабко. — У керівника Комуністичної партії і Радянської держави ми, комсомольці, вчили революційного горіння, незламної більшовицької стійкості, полум'яного патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму. Надовго залишаться в пам'яті слова привітання, які надіслав він нашому колективу у зв'язку з достроковим виконанням завдань десятої п'ятирічки. Як батьківський наказ ми сприйняли побажання добиватися нових трудових успіхів.

Виступаючи на мітингу, який відбувся на алмазінському заводі «Поршень», майстер молодий комуніст К. Атибеков сказав:

— З дорогим ім'ям Леоніда Ілліча зв'язані

успіхи радянського народу. Йому належить видати роль у розробці і здійсненні стратегії партії на етапі розвинутого соціалізму, у визначенні і реалізації курсу на піднесення народного добробуту. У ці скорботні дні ми зобов'язуємося з ще більшою наполегливістю і впертістю боротися за успішне втілення в життя планів, намічених партією.

У шкільному музеї бойової слави зібралися на траурний мітинг викладачі й учні Тбіліської середньої школи № 37. Брежнєв, як найдорожче реліквію, зберігається тут лист Леоніда Ілліча Брежнєва грузинським школярам і його фотографії з автографами, які відобразили фронтові будні на Малій землі, зустрічі з ветеранами 18-ї армії, начальником політвідділу якої він був у роки війни.

— У Леоніда Ілліча, — підкреслила викладачка історії Л. Габунія, — у нашого трудівника і безстрашного солдата, свого великого друга,

мудрого і дбайливого наставника, молодь вчилася непохитній стійкості, полум'яного патріотизму й інтернаціоналізму.

Траурний мітинг пройшов у Вільнюському державному університеті імені В. Капсукаса.

— Ми запевняємо бойовий штаб КПРС — Центрального Комітету, висловила думки присутніх студентка Е. Мотузайте, — у тому, що молодь буде й надалі вірною великим лєнінським ідеалам, за які все життя боровся Леонід Ілліч Брежнєв, непорушній дружбі радянських народів, принципам пролетарського інтернаціоналізму. Своє знання і творчу енергію ми віддамо служінню соціалістичній Вітчизні.

Учасники мітингу одностайно схвалили матеріали позачергового Пленуму ЦК КПРС, які підтверджують наступність політики партії в здійсненні величезних завдань комуністичного будівництва, в зміцненні миру.

(ТАРС).

ДЕНЬ РЕСПУБЛІКИ

РОБОЧІ АДРЕСИ КОНВЕЙЄРА

Львів, 15 листопада. (Кор. РАТАУ Ю. Романов) Безпосередньо доставити потрібний вантаж до місця призначення нова транспортно-технологічна система.

до серійного випуску якої приступив колектив об'єднання «Конвейєр». Перші комплекти устаткування відправлені сьогодні Московському кінзаводу.

Призначення цілісного конвейєра — ліквідувати втрати часу, зв'язані з сортуванням, складуванням і доставкою заготовок до робочого місця на підприємстві з великосерійним

виробництвом. Оснащено його вантажопідйомністю 250 кілограмів, які пересуваються з допомогою тягового ланцюга, з'єднаного в підлогу. Тут же розташовані спеціальні пристрої, що керують їх рухом по складній розгалуженій траєкторії командними системами автоматичного адресування вантажів. Економічний ефект від застосування однієї комплексу устаткування становить понад 60 тисяч карбованців на рік.

ТРУДОВА ВАХТА «АНТАРКТИКИ»

ОДЕСА, 15 листопада. (Кор. РАТАУ В. Неприк). Першим у галузі виконання річного виробничого плану колектив Чорноморського об'єднання рибної промис-

ловості «Антарктика». Рапорти про трудові досягнення надійшли з районів Тихого та Індійського океанів, Чорного моря, де ведуть промисел судна «Антарктики».

Рибалки застосовують прогресивну технологію переробки риби. Своїми силами вони збудували на плаваючій базі другий консервний завод і жерстяно-банковий цех. Тільки останнє по-

всвідчення дало річну експортну понад 300 тисяч карбованців. Випуск консервів під час рейсів збільшився вдвоє. Вперше в рибальській практиці на морозильному супертраулєрі «Капітан Пуріш» змонтовано поточкову лінію по виробництву пресервів з океанічної риби. Це дало змогу значно підвищити якість продукції і продовжити строк її зберігання.

РОЗПОВІДІ ПРО НАСТАВНИКІВ

ПРОДОВЖИТЬ СИН

Через рік вступив до лаг КНРС.

Беручим був до роботи. З ним раділися, на нього рівнялися. Знали — змагалися з кращим механізатором пеленго. І вважали це за велику честь.

III.

Прийшла та пора, коли Микола Андрійович щодня бував у полі. Визрівало колосся. Чекав косовиці так, немов вона перша у житті. Трактор був готовий у будь-яку хвилину включитися в роботу. Та ще і ще раз клопотався біля нього. На подвір'ї тракторної бригади хлібороба й застав Віктор Леонтійович Немченко:

— Танцюй, Миколо! Таку повину привіз. Мерщій зопрай чемодани.

— Чому б це? Жива ж на поє.

— Дивак. У Москву ідеши, на ВДНГ.

У Миколу Андрійовича десь аж під серцем забрили щемливі нота.

— Все це так несподівано...

— Кажу ж, в дорогу збирайся.

Додому мчав, мов на крилах. Опам'ятався, коли за вікнами поїзда пливли підмосковні краєвиди. Зрозумів, що це не сон. І вся оця новина щастя — його.

Пшов по Красній площі і відчував, як пульсує життя всієї країни. То були кроки до нових перемог... На виставці весь вільний час проводив у павільйоні, де експонувалися найновіші сільськогосподарська техніка.

IV.

Жива другого року одинадцяті п'ятиріччя. Перші після прийняття Продовольчої програми. Партия покликала комуністів на передній край. А значить, і Миколу Андрійовича.

Поруч нього на містку комбайна — син Віталій. Дивиться на хлопця Микола Андрійович і бачить себе. Мрійливий погляд, таке ж заняття. Хіба що більше знань. І схожий на батька: вуся і волосся пшеничного кольору.

Колос сині вродив на славу. Трудяться вони завзято: батько — комуніст і син — комсомолец. Комбайн працює, як годинник. Довго настав на п'яти товарни по змаганню, Володимир Іванович Шакула, господар потужнішого «Колоса». Але сімейний екіпаж Киселів добився перемог. Видали з бункера «Ниви» більше десяти тисяч центнерів зерна. Це найкращий показник у районі.

Микола Андрійович працював на цінніших жнивях так, як уміє: завзято, з волюнком. Знав, що скоро на заслужений відпочинок. Та не залишить ветеран колективу, в якому сягнув вершин професійної майстерності. Залишиться працювати слюсарем у тракторній бригаді. Справа теж потрібна. А борозну його продовжить син.

А потім були ехидники хліборобської майстерності. Всі вони позначені високими урядовими нагородами, всі вкарбувалися в серце. Найдорожча, звичайно, перша — медаль «За доблесну працю». Одержав її в гарячий період. Тому й привезли голову колгоспу та секретар парторганізації нагороду прямо в поле. Зійшлися всі механізатори. Привітали його в заціпці. Світлом цієї уваги і цієї нагороди осяяне все дальше життя Миколу Андрійовича.

Л. НОСЕНКО,
Ю. РЕПЕННИК.
Комп'ютерський район.

Широкий загальнодемократичний рух за мир народився ще в 30-х роках, але остаточно оформився лише після війни. З перших днів його виникнення діяльність молодіжних організацій стала важливою складовою цього руху. VI конгрес Комуністичного Інтернаціоналу Молоді (КИМ) у вересні — жовтні 1935 року прийняв перше офіційне рішення: «Всебічно підтримувати рух молоді будь-якої країни проти фашизму і війни», визнав необхідним «встановлення постійного міжнародного співробітництва прогресивної молоді».

Найавторитетніші молодіжні організації — Всесвітня Федерація Демократичної Молоді (ВФДМ) і Міжнародний Союз Студентів (МСС) — виникли у перші післявоєнні роки. У резолюції Всесвітньої конференції молоді (Лондон, 1945 рік) вказувалося: «Молодь хоче, щоб воєнні перемоги минулих років привели до довгострокового миру і безпеки світу». Ця ж думка проходить червоною ниткою через ряд важливих документів МСС.

Форми і методи антивоєнної боротьби молоді світу змінюються залежно від міжнародного становища і конкретних умов у кожній країні. Якщо спочатку одним із головних методів боротьби проти загрози атомної війни молоді борці вважали кампанії по збору підписів під закликами і петиціями, то з кінця 50-х років антивоєнний молодіжний рух набирає активніших форм. Саме в цей час організовуються перші походи і марші прихильників миру.

Важливими віхами в розвитку міжнародного молодіжного руху за мир стало проведення 1964 року у Флоренції Міжнародної конференції молоді і студентів за мир і Все-

світнього форуму молоді і студентів. Міжнародної конференції молоді і студентів з питань європейської безпеки (Хельсінкі, 1970 рік), Європейські

закодах, які проводила Всесвітня Рада Миру. Молодіжний рух став одним із факторів, який примусив США наприкінці 70-х років відкласти

лоді і студентів (ЗССМС), створена два роки тому. Одним із найважливіших заходів, проведених ЗССМС, став Другий день дії молоді і студентів Європи за роззброєння. По країнах Європи тоді прокотилася хвиля масових маніфестацій, маршів молоді за мир, мітингів проти гонки озброєнь.

Основним заходом ЗССМС на 1982 рік затверджено Загальноєвропейський діалог молоді і студентів за мир і роззброєння.

Збереження миру на планеті, об'єднання зусиль юнаків і дівчат усіх країн у боротьбі за соціальний прогрес — ці питання були в центрі уваги на XI асамблеї ВФДМ, яка відбулася в червні нинішнього року в Празі. 800 делегатів більш як із 130 країн світу (в тому числі й делегація радянської молоді на чолі з першим секретарем ЦК ВЛКСМ Б. Пастуховим) прийняли на асамблеї історичний документ «80-і роки: час дій». У ньому чітко визначені завдання молодіжних організацій світу у боротьбі за мир і відвернення ядерної загрози. Керуючись ним, ВФДМ розгорнула масову кампанію «Всесвітній дії молоді проти ядерної загрози, за мир і роззброєння», початок якій дав багатотисячний антивоєнний мітинг у Лідіце.

У рамках цієї кампанії планується провести в 1983 році зустріч європейської молоді, яка вступатиме проти розміщення в Західній Європі нової американської зброї.

Юнаки і дівчата світу схвалюють діяльність Всесвітньої Федерації Демократичної Молоді. Про це свідчать багатотисячні мітинги, демонстрації, марші Миру, які нестримною хвилею прокотилися на весні і влітку по країнах Західної Європи, США, Канаді і тривають донині.

ДОРОГА РЕДАКЦІЄ! У пресі все частіше з'являються повідомлення про те, як включається у боротьбу за мир молоді не тільки соціалістичних країн, а й капіталістичних. Особливо широкого розмаху набули молодіжні марші миру, мітинги протесту. Хотілося б дізнатися про історію їх виникнення. Хто здійснює керівництво цими важливими політичними акціями!

Т. КАСИМОВА,
маляр будівельного управління № 2 тресту «Кіровоградмашавтбуд».
м. Кіровоград.

У ЛАВАХ БОРЦІВ—МОЛОДЬ

На запитання читачів відповідає інструктор обкому комсомолу Сергій Медведєв.

конференції молодіжних організацій (Мюнхен, 1970 рік). Вони сприяли широкому розгортанню боротьби за мир на всіх континентах, зумовили високу активність молодих прихильників миру в середині 70-х років.

У відповідь на Стокгольмський відозву, прийняту 2 червня 1975 року, молоді світу об'єднали свої зусилля в боротьбі проти гонки озброєнь. Через рік відбулася Європейська зустріч молоді і студентів, у якій взяли участь представники 200 національних спілок і 25 міжнародних організацій. Молодь Європи схвалила Програму миру, вироблену XXIV і розвинуту XXV і XXVI з'їздами КГРС, підсумки Народи по безпеці і співробітництву в Європі. Усі молодіжні організації світу взяли участь в

виробництво нейтронної зброї. ВФДМ, МСС, інші молодіжні і студентські організації висловили також протест проти розміщення ракет середнього радіусу дії в Західній Європі.

Сьогодні молодіжним і студентським прогресивним організаціям доводиться вести боротьбу з відкритими прихильниками мілітаризації і екстремістами, які намагаються скоординувати політику миру і мирного співіснування, складають і поширюють легенди про «радянську загрозу», про те, що Радянський Союз будицею перетвориться в «агресивну наддержаву», яка загрожує миру.

Усіма масовими акціями міжнародного молодіжного руху керує Загальноєвропейська структура співробітництва молоді.

Не підвів господарів «Колос». 357 гектарів хлібів скосили і 10571 центнер зерна намолотили в

ДВІ СІМ'Ї ЯК ОДНА

Після закінчення дев'ятого класу Микола Ткаченко попросився до батька помічником комбайнера. Вставали з батьком раненько і, поки пташки росу п'ють, готували комбайн, щоб у загінці не підозрів.

Промайнув рік. Позаду залишилася Бандурівська десятирічка, настав час зробити самостійний вибір.

Любов до техніки привела Миколу Ткаченка на річні курси шоферів. Потім пішов працювати електрослюсарем в таксомоторний парк. Старанно опановував нову професію.

Якось на початку літа

головний інженер радіостанції імені Гагаріна попросив Миколу виручити господарство — стоїть без комбайнера СК-4.

Трудився молодий комбайнер на рідних лавах упевнено, бо у скрутну хвилину на допомогу синові поспішав батько. Устигав Володимир Семенович обходити свого комбайна і допомагати Миколі: де ділом, де порадою.

Закінчилися жнива. До Радянської Армії прозоджали батьки Миколу урочисто. І гордився хлопець, коли на стіл поклали коровай нового врожаю, хліб, вирощений його руками. Два роки пам'ятав він ці

прозоди. Мабуть, через те й не було іншого вибору — рідне село. Незабаром прийняв вантажного автомобіля. Під час жнив трудився разом з батьком на комбайні.

Жнива-82 були напруженими. Ткаченки майже повністю перебрали зсі вузли і агрегати на «Колосі». Замінили ланцюговий привід соломкопнувача на пасковий. Що це дало? Якщо солома забивається в копнувачі, то па-си лише пробуксовують, тоді як ланцюг у таких випадках злітає і згинає вал соломкопнувача. А щоб вал замінили або вирівняли, треба чимало часу.

Не підвів господарів «Колос». 357 гектарів хлібів скосили і 10571 центнер зерна намолотили в

радогосп. А потім допомагали колгоспові «Ленінським шляхом», де скосили пшеницю на 40 гектарах і намолотили 1956 центнерів зерна.

На районному святі урожаю батькові і синові вручили Почесні грамоти, цінні подарунки. Провели Ткаченки на параді врожаю-82 свого комбайна з дванадцятьма зірочками на бункері.

Живе Микола з дружиною і чотирирічним сином біля батьків. Дружно живуть дві сім'ї, як і дружно працюють. Гордий Володимир Семенович за сина, за те, що не перебудяться справжні хлібороби у роду Ткаченків.

К. ПОВЕЛЬКО.
Олександрійський район.

Запорізька радіотехнічна школа ДТСААФ готує спеціалістів для роботи на УХХ — радіостанціях. Багато хто займається тут без відриву від виробництва. Виконавці школи успішно виступають на всесоюзних і міжнародних змаганнях з радіоспорту.

На знімку: курсант, комсомолец Станіслав Ужва. Він працює на заводі «Дніпроспецсталь».

Фото О. КРАСОВСЬКОГО.
(Фотохроніка РТАУ).

СЛОВА ГЛИБОКОГО СПІВЧУТТЯ

КЕРІВНИКИ ДЕРЖАВ І ПАРТІЙ, ГЛАВИ УРЯДІВ
РІЗНИХ КРАЇН ВІДВІДАЛИ У ЦІ ДНІ ПОСОЛЬ-
СТВА СРСР І ВІДДАЛИ ДАНИНУ ГЛИБОКОЇ ПО-
ВАГИ ПАМ'ЯТІ ВИДАТНОГО ПОЛІТИЧНОГО І ДЕР-
ЖАВНОГО ДІЯЧА СУЧАСНОСТІ Л. І. БРЕЖНЕВА.

БУДАПЕШТ. Посольство СРСР відвідали члени Політбюро — секретар ЦК УРСР К. Немет, голова Ради міністрів УНР Д. Мазар, інші керівники УНР. Вони висловили щире співчуття у зв'язку з кончиною Л. І. Брежнєва, найвищачинного політичного і державного діяча сучасності, видатного діяча міжнародного комуністичного і робітничого руху, розписалися у траурній книжці.

ВАРШАВА. Посольство СРСР у ПНР відвідали перший секретар ЦК ПНР, голова Ради міністрів ПНР В. Ярузельський, голова Державної ради Г. Яблонський, інші партійні і державні керівники країни. Вони зробили запис у книжці співчуттів, висловили глибоку скорботу у зв'язку з кончиною Л. І. Брежнєва, вірного продовжувача справи В. І. Леніна, беззав'язно відданого своїй партії і народові, який усе своє життя присвятив справі здійснення великої програми комуністичного будівництва, зміцнення єдності і сили братньої сім'ї соціалістичних держав.

СОФІЯ. Посольство СРСР в НРБ відвідали Г. Филипов, П. Младенов та інші керівники БКП і болгарської держави, які хвилиною мовчання вшанували пам'ять Л. І. Брежнєва. Від імені ЦК БКП, Державної ради, Ради міністрів НРБ і генерального секретаря ЦК БКП, голови Державної ради НРБ Т. Живкова вони висловили Центральному Комітетові КНРС, Президії Верховної Ради і Раді Міністрів СРСР, радянським комуністам і всьому радянському народові щире співчуття болгарських комуністів, усього болгарського народу.

ПРАГА. Глибоке співчуття у зв'язку з кончиною Л. І. Брежнєва висловили в посольстві СРСР керівники Чехословаччини. Запис у книжці співчуттів зробили генеральний секретар ЦК КПЧ, президент ЧССР Г. Гусак, голова уряду ЧССР Л. Штроугал, члени Президії ЦК КПЧ, секретарі ЦК КПЧ.

ГАВАНА. Посольство СРСР відвідали Ф. Кастро, перший секретар ЦК Компарції Куби, голова Державної ради і Ради міністрів республіки, інші кубинські керівники. Вони вшанували пам'ять Л. І. Брежнєва хвилиною мовчання і розписалися в книжці співчуттів.

УЛАНБАТОР. У зв'язку з кончиною Л. І. Брежнєва керівники партії і уряду МНР на чолі з Ю. Цепенбаєм відвідали посольство СРСР. Вони розписалися у траурній книжці і зробили такий запис: «Разом з комуністами і трудящими СРСР,

прогресивними силами світу глибоко сумуємо з приводу раптової кончини видатного діяча міжнародного комуністичного і робітничого руху, великого друга монгольського народу, Героя МНР, Героя Праці МНР, почесного громадянина МНР Л. І. Брежнєва».

ХАНОЙ. Делегация ЦК КНДР, Державної ради СРВ і Ради міністрів СРВ відвідала посольство СРСР і висловила співчуття у зв'язку з кончиною Л. І. Брежнєва — вірного продовжувача великої ленінської справи, видатного керівника КІРС і Радянської держави, нестомного борця за мир, за перемогу, соціалізму і комунізму, великого друга в'єтнамського народу.

ПХЕНЬЯН. Генеральний секретар ЦК ТПК, президент КНДР Кім Ір Сен, інші керівники ТПК і уряду КНДР відвідали посольство СРСР і висловили співчуття у зв'язку з кончиною Л. І. Брежнєва. **ПНОМПЕНЬ.** Члени Політбюро ЦК НРПК Чео Сім, Чан Сі, Сая Бутхонг, Бу Тхонг, Чан Сот та інші партійно-державні керівники НРК відвідали посольство СРСР в НРК. Вони висловили глибоке співчуття у зв'язку з кончиною видатного керівника КІРС і Радянської держави, визначного діяча комуністичного і робітничого руху Л. І. Брежнєва.

ПЕКІН. У зв'язку з кончиною Л. І. Брежнєва відвідали посольство СРСР і висловили глибоке співчуття заступник голови Постійного комітету ВЗНП Уланфу, член Державної ради КНР, міністр закордонних справ КНР Хуан Хуа та інші. Вони зробили запис у траурній книжці.

ГАВАНА. Президент ЛНДР, голова Верховних народних зборів Лаосу Суфанувонг, який перебуває на Кубі з офіційним візитом, відвідав у зв'язку з кончиною Л. І. Брежнєва посольство СРСР у Гавані. Він встановив вінок біля траурного портрета Л. І. Брежнєва, вшанував його пам'ять хвилиною мовчання і розписався в книжці співчуттів.

БЕЛГРАД. Голова Президії СФРЮ П. Станболич, голова Президії ЦК СКЮ М. Рибичич, голова Скупщини СФРЮ Р. Диздаревич та інші югославські партійні і політичні діячі відвідали посольство СРСР і залишили запис у книжці співчуттів у зв'язку з кончиною Л. І. Брежнєва.

ДЕЛІ. Прем'єр-міністр Індії І. Ганді відвідала посольство СРСР. Вона вшанувала пам'ять Л. І. Брежнєва і розписалася у книжці співчуттів.

МАНАГУА. Посольство СРСР відвідали члени Національного керівництва СФНВ і Керівної ради уряду національного відродження. Члени Національного керівництва СФНВ, координатор Керівної ради уряду Даніель Ортега зробив у траурній книжці запис.

АДДІС-АБЕБА. Голова Тимчасової військової адміністрації ради (ТВАР) і Комісії по організації партії трудящих Ефіопії (КОНТЕ) Менгісту Хайле Маріам відвідав посольство СРСР і зробив запис у книжці співчуттів у зв'язку з кончиною Л. І. Брежнєва.

ЛУАНДА. Делегация МПЛА — партії праці на чолі з її головою, президентом Народної Республіки Ангола Жозе Едуарду душ Сантушем відвідала посольство СРСР. Ж. Едуарду душ Сантуш зробив запис у траурній книжці.

БАМАКО. Генеральний секретар партії Демократичний союз малійського народу (ДСМН), президент Республіки Малі М. Траоре відвідав посольство СРСР і зробив запис у книжці співчуттів.

ЛІСАКА. Президент Замбії К. Каунда і генеральний секретар Об'єднаної партії національної незалежності (ЮННІ) Х. Мулемеба відвідали посольство СРСР і висловили співчуття у зв'язку з кончиною Л. І. Брежнєва.

БІСАУ. Посольство СРСР відвідала партійно-урядова делегация Республіки Гвінея-Бісау на чолі з генеральним секретарем ПАІГК (РГБ), головою Революційної ради РГБ Жюау Бернаруду Віейрою. У книжці співчуттів Ж. В. Віейра зробив запис.

БЕПРУТ. Генеральний секретар ЦК Ліванської комуністичної партії Ж. Хауї, який відвідав посольство СРСР для висловлення співчуттів, підкреслює у записі: «Самим запису висловили роль Л. І. Брежнєва в боротьбі за мир, соціалізм, визволення всіх народів».

ВАШІНГТОН. Президент Сполучених Штатів Р. Рейган відвідав посольство СРСР у США і зробив запис у книжці співчуттів: «Я висловлюю мої співчуття сім'ї президента Брежнєва і народів Радянського Союзу. Хай наші два народи живуть разом у мирі і щасті».

Р. Рейган супроводили помічник президента по національній безпеці У. Кларк і заступник керівника апарату президента М. Дівер. Посольство СРСР відвідав також державний секретар США Дж. Шульц.

НЬЮ-Йорк. Генеральний секретар ООН Х. Перес де Куельяр відвідав постійне представництво СРСР при ООН і зробив запис у книжці співчуттів у зв'язку з кончиною Л. І. Брежнєва.

(ТАРС).

Події,
факти,
коментар

«ЛЮДИ СПРАВДІ СТРАЖДАЮТЬ»

Вотум народного недовір'я президенту Рейгану

Цього дня американська демократія прийшла до мене додому. Вискохнули вранці за газетам, а ввечері у вестибюлі будинку, де міститься корпус АПН, три машини для голосування і чергу стареньких жінок, готових виконати свій громадянський обов'язок.

Мова йде про проміжні вибори у конгрес і місцеві органи влади. На початку місяця Америка вибрала 33 сенаторів, всю палату представників і 36 губернаторів штатів. Оцінювалось, що разом із мешканцями мого будинку цим займуться приблизно 60 мільйонів американців.

Цікаво спостерігати зблизку тутешню механіку волевияву. Трах-калік-трах! З таким брязкотом і клацанням реєструється кожен голос. Важко виняйти щось більш шумне і менш змашене, ніж тутешні машини для голосування.

Процедура починається з того, що виборець смикає зліва направо червону штангу, яка нагадує важіль перемикач передачі потужного самоскида. Закривається ширма, загоряються лампочки. Люди на залишаються, так би мовити, наодинці з совістю. Звід ширми видно тушюючі ноти. Зараз виборець клацає чорними важелями, напроти яких записані імена кандидатів і деякі законодавчі пропозиції, внесені на референдум. Знову ескреоче червона штанга — але вже в зворотній бік. У цю секунду машина запам'ятовує результати голосування. Маленькі важелі повертаються у висхідне положення, залишаючи надію: все закінчилось в таємниці! Ширма відкривається. Виборця випускають у світ, який він сподівається змінити.

У цьому плані нинішні вибори надавали нібито різні цікаві можливості. У штаті Аляска, наприклад, можна було проголосувати за перенесення столиці штату з одного міста в інше. У Каліфорнії — за зборону лікування божовільних електростимуляторами. В одному з графств Невади — за те, щоб узаконити будинки розпусти.

Все це відноситься тут до неабияких соціальних проблем. Авторам таких пропозицій здається, що суспільству буде завдано серйозних збитків, якщо американці негідно не довіряють машинам для голосування своєю думкою з цього приводу.

Автори прорахувалися. Виборців менше всього ці-

кавило кого треба, а кого не треба лікувати електростимулятором. У шок їх вганяє сьогодні саме життя. В минулому місяці в Детройті кілька тисяч людей, які впали у відчай — від 19-річної матері до 55-річного автомеханіка високої кваліфікації — товпилися в черзі біля дверей фірми, де відкривалася жменька вакансій для чорноколірів. Тут, у Нью-Йорку, близько сотні чоловік два тижні спали на тротуарі, підстерігаючи одне-єдине місце учня тесляра.

Безробіття як прямий результат економічного курсу президента Рейгана, — ось до чого перш за все прагне висловити своє ставлення американець, який голосував на проміжних виборах 1982 року. Клацання чорних важелів нагадувало йому: кожні шість секунд хтось поруч із тобою залишається без роботи в цій багатій, але щедрій лише до небагатих країні. І в списках кандидатів у сенатори, конгресмени, губернатори, виборці, старанно шукав людей, котрі стогнали якомога далі від президентської рати і її згубного економічного курсу.

За конституцією це були проміжні вибори. По суті — референдум на тему про «рейганомію». «Нью-Йорк таймс» висловила цю думку карикатурою: президент — на лаві підсудних, а суддя підганяє виборця, який сховався за ширмою голосувальної машини: «Шостий присяжний засідателю, ви вже внесли свій вирок?».

Виніс. Вибори стали, по суті, вотумом народного недовір'я адміністрації Рейгана. Республіканський електронний був дуже потиснений у палаті представників, де демократи завоювали більше двох десятків нових місць. Рейган і його оточення являло не чекали такого провалу. Шеф апарату Білого дому Джеймс Бейкер тільки й сказав репортерам: президент «у захваті» від того, що справи не обернулися гірше.

Географія непопулярності республіканських кандидатів близько співпадає з картою безробіття. Неадапти сніткали їх головним чином у тих виборчих округах, де «рейганомію» особливо напала дров, — в Массачусетсі, Західній Вірджинії, західних районах Пенсільванії, на півночі Індіани і на півдні Мічигану.

«Люди справді страждають», — прокоментував підрахунки голосів колишній віце-президент Уолтер Монделлі. — Вони вимагають перемін».

У тому числі й у зовнішній політиці. Маячня одержимість адміністрації

Рейгана гонкою озброєнь стала ще одним фактором, який відштовхнув виборців від кандидатів-республіканців. Рядові американці дедалі краще розуміють зв'язок між зайнятістю і стриманістю у військових справах. Організація «Мілітарі Рісесч Асошіейте» випустила в жовтні доповідь з цікавим підрахунком: Америка втрачає 18 тисяч робочих місць на кожному мільярді доларів, витрачених на воєнні цілі.

Проти кого б не були націлені ракети «Трай-дент-2», «Мінітмен-3» і «МХ», вони вже сьогодні порожніють свою власну країну мільйонами звільнених. Тому тутешній спостерігач не доводиться особливо пояснювати, чому привабливість пропозицій про взаємне заморожування ядерних арсеналів США і СРСР. Вони була поставлена на референдум у десяти штатах і багатьох містах. Ставлення до неї висловила третина всіх виборців. Більша частина заявила: «Краще заморозити, ніж згоріти!».

Поразку республіканців на виборах зуминилася на порозі сенату. Ного склад залишився загальним таким, як і раніше. Більшість, уперше за останню чверть століття завоювала тут республіканцями 1980 року, майже не похитнулася. Відважуючись у цей цікавий факт, дехто бачить у ньому відображення другої риси нинішніх виборів — гнітючої апатії населення. Голосував лише один із трьох виборців. Зневажа американця до власної демократії була ще більш очевидною у віковій групі до 30 років. Тут голосував усього один із чотирьох.

В очах молодого покоління процедура голосування, схоже, мало чим відрізняється від гри на автоматі, прозваного «однорукий бандитом». А за цікавістю значно поступається їй. І там, і там смикають за ручку. І там, і там результат зумовлений випадковістю. «Однорукий бандит» може випадково викинути пригрозку монет. Машинка для голосування може випадково привнести в конгрес політичного діяча, який заслуговує цієї честі. Але частіше успіх теж пов'язаний з монетам, правда, у кількості значно більшій.

В американській політиці дедалі гучніше говорять гроші, — без натяків визнає газетний пророк Джеймс Крафт. Він підрахував: у 1974 році перемога на виборах у конгрес обходилася кандидатіві приблизно в 40 тисяч доларів. За сьогоднішнім прецедентом це коштує вже від 275 до 300 тисяч доларів. Як і все в Америці, місце слуги народу подорожчало. Такий собі Люїс Лермен кандидат у губернатори штату Нью-Йорк, витратив на нинішню виборчу кампанію 11 мільйонів доларів. Із них 8 мільйонів власних.

Просто безкорисне прагнення прислужитися демократії.

В. СИМОНОВ,
власник АПН.
Нью-Йорк.

ЯБЛУНЬКА

УЖЕ БІЛЬШЕ двох годин Андрій ішов узбіччям дороги. Всі його спроби зупинити яку-небудь «попутку» були марні. Давало про себе знати поранене плече.

Сержант Правиленко повертався з госпіталю в рідний полк. Міряв розміреними кроками дорогу і згадував бойових друзів. Нарешті одна машина зупинилась і підбрала Андрія. Через кілька годин прибули в частину.

Товариші зустріли Андрія радо. А наступного дня сержанта Правиленка викликали командир роти капітан Орлов. Запитав про здоров'я і поставив завдання: йти на обладнання рубежу оборони взводу. Бійці працювали друж-

но і завзято. Глиниста земля шматками летіла на бруствер. Особливо старались кулеметники. Вони вибирали собі найкращу позицію для стрільби.

— Танки! — раптом прокотилось по полю.

Десь за кілометр виїхали із-за пагорба чотири чорних велетні. Слідом за ними бігли солдати.

Рота миттю приготувалась до бою. Озвалися протитанкові рушніці. Ворожа піхота розсипалась по полю.

Сержант Правиленко ди-

позицій взводу сержанта Правиленка. Андрій взяв гранату і пірнув за бруствер. Ховаючись, підповз до яблуньки. Коли до танка лишилось зовсім близько, кинув гранату.

Після вибуху підняв голову, і перше, що побачив — рожеві яблуневі квіточки на фоні оповитого димом ворожого танка.

Гітлерівська атака захлинулася. Втративши два танки, фашисти поспішно відходили назад.

Андрій підвівся, поправив зламану гілочку на яблунці, замастив землею сучок. Від порохів газів і диму паморочилася голова. І все ж він відчував велику радість. Ніби побував вдома...

Через два тижні комбат перед строем вручив сержантові Правиленку орден Слави 3-го ступеня.

Яблунька ще довго згадувалась Андрію як маленький острівчик життя на чорному полі смерті.

... Кавалер двох орденів Слави, молодший лейтенант у відставці Андрій Ларіонович Правиленко йде вулицею рідного села. Його погляд — до яблуневого саду. Йому здається, він ось-ось завітє. Як і те маленьке деревце за бруствером окопу...

В. ГОРБОЦЬ.

село Лозуватка
Маловисківського району.

ВУЗ ПРАЦЮЄ НА П'ЯТИРІЧКУ

Ефективний спосіб продовжити строк експлуатації компресорів на станціях споруджуваного газопроводу Уренгой—Помари—Ужгород запропонували студенти Львівського політехнічного інституту. «Витривалість» машини втричі зростає, якщо цілий ряд металевих деталей замінити на пластмасові. Це дасть змогу також експлуатувати дорогі чорні й кольорові метали, здешевити конструкції.

Вперше пластмасові деталі компресорів було випробувано на внутрішніх газопроводах, де дістали вони високу оцін-

ку. Винахід студентів запатентовано також у США, Франції, Австрії, ФРН, Чехословаччині і НДР.

— Вузьська наука все активніше допомагає розв'язувати складні завдання, що стоять перед промисловістю, — говорить ректор ЛПІ М. О. Гаврилюк. — Щорічний економічний ефект для народного господарства від впровадження результатів пошуку студентів нашого інституту становить мільйони карбованців. Сфера творчих інтересів молодих дослідників досить широка. Це економічні та інженерні питання будівництва

Байкало-Амурської магістралі, підвищення довговічності й надійності устаткування для атомної енергетики, зокрема для Ровенської АЕС. Після травневого (1982 р.) пленуму ЦК КНРС особлива увага приділяється розробкам, спрямованим на подальше піднесення сільськогосподарського виробництва. Так, запропоновані нові хімічні засоби захисту рослин від шкідників, хвороб і бур'янів рекомендовано для впровадження у колгоспах і радгоспах республіки.

Г. НЕКРАСОВА,
кор. РАТАУ.

Часточку серця — дітям

На дошці синьою дівчинка-учениця старанно виводить: «Мама. Батьківщина». Я мимохідь упізнаю в ній себе.

Сімнадцять років тому я вперше переступила шкільний поріг такою ж маленькою, з великими білими бантами. Тоді школа здавалась мені якимсь таємничим замком, де вчили цифри, букви, сиділа на троні горда буква «А», а навколо неї водили хоровод останні тридцять дві сестри. Назустріч виїхала вчителька Галина Василівна Гавришівська. Була вона весела, добра, лагідна. За руку переводила нас в другий, третій клас, знайомила з таємницями наук, відкривала двері у велике, складне шкільне життя.

І ось я стала випускницею — дорослою людиною. Та ніколи не забувала, що на першій сходинку знань допомогла мені піднятися перша вчителька Галина Василівна Гавришівська.

Тепер я вже сама вчителька. Працюю в Олександрійській восьмирічці № 19. Щодня на мене дивляться 34 пари дитячих цікавих очей. Нині вони третьокласники, але їх усіх запам'ятала такими, якими вони прийшли до школи в перший день: допитливі погляди, дзвінкий сміх. Вони вже підростили, навчилися читати, лічити, допомагати один одному, колективно працювати і відпочивати. Радію, коли бачу підняті над партами руки, відчуваю, з яким бажанням, нетерпінням учні хочуть відповісти.

Вчитель... Він виховує майбутніх лікарів і льотчиків, робітників і архітекторів, будівельників та інженерів. Якими вони будуть людьми, залежить від нас, педагогів. І я докладаю всіх зусиль, щоб віддати дітям те, що колись було закладено в мені моїми вчителями, батьками.

Л. КОМАНІЄЦЬ,
вчителька восьмиріч-
ної школи № 19,
м. Олександрія.

СПОГАД ПРО ТРУДОВИЙ СЕМЕСТР

«ПРИЇЗДИТЬ ДО НАС ПРАЦЮВАТИ»

Для дівчат-першокурниць 29-ї групи Олександрійського СПТУ № 3 осінній семестр уже закінчився. Позаду напружена праця на ланах колгоспу імені Свердлова Олександрійського району. З усіма поставленими перед ними завданнями учениці справилися на «відмінно».

Ще на початку польових робіт дівчата вирішили боротися за високе місце у змаганні між групами. Сьогодні з упевненістю можна сказати, що взятого слова вони дотримали. Давайте звернемося до цифр, які розкажуть нам, що вересневі і жовтневі діти були вщерть наповнені трудовим ентузіазмом майбутніх електров'язківців. Тільки за 20 днів «малого» трудового семестру учні зібрали, посортували і навантажили понад 60 тонн картоплі, 31 центнер гарбузів...

Заспівають чимало в роботі були Ірина Чорнобривець, Людмила Кур'ян, Лариса Попченя, Світлана Кучерява, Ольга Авер'янова, Валентина Косолапова. По закінченні робіт учениці одержали від правління колгоспу цінні подарунки та премії, а вся група нагороджена Почесною грамотою господарства. А найкращою подякою для учнів було те, що колгоспники, лагідно усміхаючись, казали: «Якщо ви вмієте так добре працювати і гарно співати, то з вас будуть хороші спеціалісти. Тож приїздіть до нас на роботу...»

П. ОЛІЙНИК,
викладач Олександрій-
ського СПТУ № 3.

ГАРЯЧОЇ ОСІННЬОЇ ПОРИ...

Учні першого курсу третьої групи медсестер Кі-

ровоградського медичного училища імені Є. О. Мухіна під керівництвом викладача В. І. Марущака добре потрудилися у колгоспі «Іскра» Новгородківського району.

По-ударному працювали комсомолки Вікторія Ляшенко, Оксана Ясюк, Катя Квасницька, Наталія Фільнюк, Ганна Федюк. За цей час учні нашої групи зібрали 5 тонн помідорів, 10 тонн яблук, 31 тону кормових буряків.

Перебуваючи на роботі в колгоспі, ми провели комсомольські збори, на яких обговорили питання про роботу студентського загону нашої групи на збиранні врожаю сільськогосподарських культур.

Доповідач і виступав, проаналізували зібране колективом, вказали комсомолкам Ларисі Будник і Ларисі Плотною на несумлінність у роботі. Дівчата правильно зреагували на критику і почали працювати набагато краще.

Разом з тим комсомольці висловили критичні зауваження на адресу правління господарства, яке вчасно не потурбувалося про забезпечення нас під час збирання кормового буряка інвентарем. Від цього значно знизилась продуктивність нашої праці.

Комсомольське бюро подбало про організацію політико-виховної роботи. Всі члени групи стали читачами місцевої Новоандріївської сільської бібліотеки: регулярно ми провадили політінформації. Сектор культмасової роботи на чолі з Ларисою Бабак підготував конкурс «Алло, ми шукаємо таланти»...

Чітко діяв прес-центр нашого загону під керівництвом Світлани Джирми і Наталки Пушкарєнко. Раз на тиждень у нас виходив «бойовий листок», а щотижня — сатирична газета «Перечня».

І. СКЛЯНИЧЕНКО,
секретар комсомольської організації групи № 3 Кіровоградського медичного училища.

У ДВОБОЇ З ВОГНЕМ

Не розгубившись, побачивши полум'я, що палахкотіло на подвір'ї одного з будинків на сільській вулиці, учні Гришинської середньої школи. Сміливо вступивши у сутичку з вогнем, вони переліпили йому шлях, відвели біду.

Провісником пожежі був густих дим, що повалив з річки: через чинсь необережність загорілися зарості очерету. Сильний вітер поїс палаюче листя в село. Пожежа охопила найближчий від річки дім, прибудови, складені на змуну дрова. Поривні вітри могли перенести полум'я на сусідні будівлі, колгоспні ферми.

Школярі Юра Боговін, Санко Батрук та брати Андрій і Павло Згурови, що гралися неподалік, не роздумуючи кинулись до

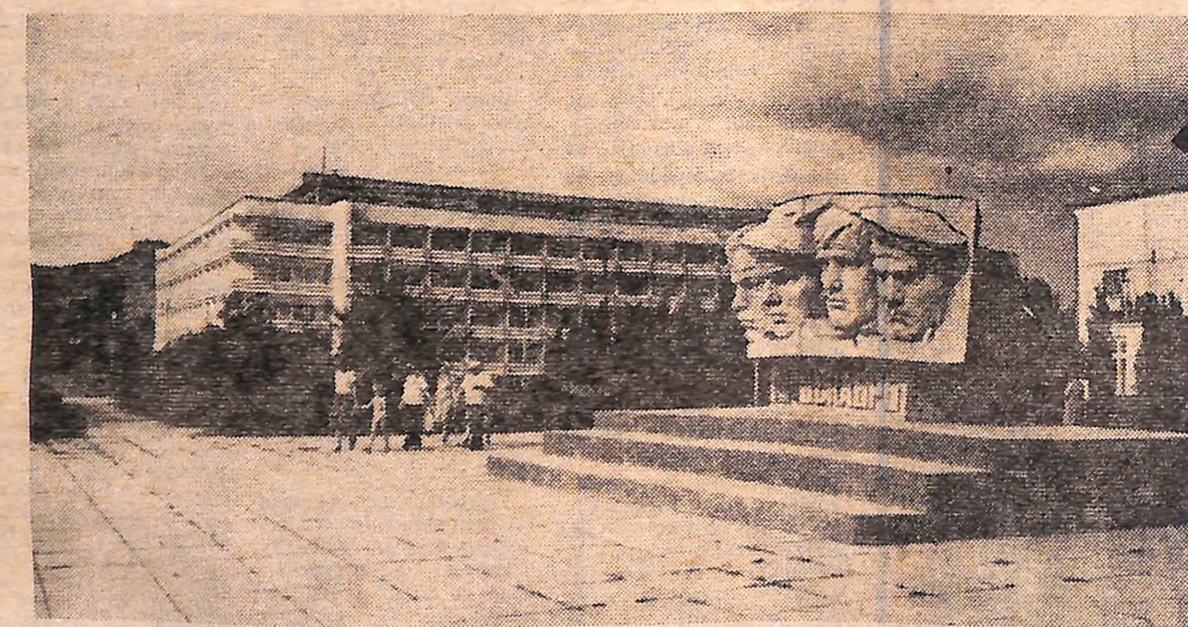
охопленої полум'ям садиби. Носили з струмка воду, відкидали дрова, засипали полум'я землею, допомагали пожежникам, які прибули на місце пригод. Вогонь відступив.

На урочистій загальношкільній лінійці хлопчиків відзначили за сміливий вчинок. Наказом по обласному управлінню пожежної охорони їм оголошено подяку.

Кор. РАТАУ.
Красноармійський район
Донецької області.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде в суботу, 20 листопада.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

КРИМСЬКА ОБЛАСТЬ. ПАМ'ЯТНИК У СЕЛИЩІ ПЛАНЕРСЬКОМУ НА ЧЕСТЬ ГЕРОІВ — УЧАСНИКІВ ДЕСАНТУ В ГРУДНІ 1941 РОКУ.

Фотозображення РАТАУ.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БЖ 01744.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

Індекси 61103.

Обсяг 0,6 друк. арш.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів: комсомольського життя — 2-46-57, листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-38; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 559.

Тираж 49900.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінич, 2.